

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. S.20.0038.N

VLAAMSE DIENST VOOR ARBEIDSBEMIDDELING EN BEROEPSOPLEIDING, met zetel te 1000 Brussel, Keizerslaan 11, ingeschreven bij de KBO onder nummer 0887.010.362,

eiser,

vertegenwoordigd door mr. Willy van Eeckhoutte, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 9051 Gent, Drie Koningenstraat 3, waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

B. H.,

verweerster.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het arbeidshof te Gent, afdeling Gent, van 6 maart 2020.

Raadsheer Antoine Lievens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste onderdeel

1. Krachtens artikel 58/1, eerste lid, Werkloosheidsbesluit leggen de artikelen 58/2 tot 58/12 het normatief kader vast dat van toepassing is op de controle van de actieve beschikbaarheid van de volledig werkloze door de gewestinstelling die, krachtens artikel 6, § 1, IX, 5°, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, bevoegd is om die controle uit te oefenen.

Krachtens artikel 58/8, eerste lid, Werkloosheidsbesluit evalueert de bevoegde gewestinstelling periodiek de actieve beschikbaarheid van de volledig werkloze tijdens de volledige duur van de werkloosheid en ten minste een keer per jaar, volgens de modaliteiten die zij bepaalt, en zorgt er daarbij voor dat de rechten van de verdediging worden nageleefd.

2. De activering en de opvolging van het zoekgedrag naar werk van de volledig werkloze wordt geregeld bij de artikelen 111/1 tot 111/23 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding (hierna Besluit Vlaamse regeling arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding).

Krachtens artikel 111/6, § 1, eerste lid, Besluit Vlaamse regeling arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding wordt de verplicht ingeschreven werkzoekende door de eiser uitgenodigd voor een opvolgingsgesprek om na te gaan of hij zich voldoende heeft geïntegreerd op de arbeidsmarkt.

Krachtens artikel 111/9, eerste lid, Besluit Vlaamse regeling arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding maken de bemiddelaar en de verplicht ingeschreven werkzoekende, als de bemiddelaar tijdens het opvolgingsgesprek, vermeld in artikel 111/6, vaststelt dat de verplicht ingeschreven werkzoekende onvoldoende inspanningen heeft geleverd om zich te integreren op de arbeidsmarkt, tijdens het opvolgingsgesprek in onderling overleg een afsprakenblad op, rekening houdend met de persoonlijke situatie en competenties van de verplicht ingeschreven werkzoekende en de criteria van de passende dienstbetrekking.

Krachtens artikel 111/10, eerste en tweede zin, Besluit Vlaamse regeling arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, vindt op het tijdstip dat afgesproken is in het afsprakenblad, vermeld in artikel 111/9, opnieuw een opvolgingsgesprek plaats. Tijdens dat opvolgingsgesprek beoordeelt de bemiddelaar de naleving door de verplicht ingeschreven werkzoekende van de afspraken die zijn opgenomen in het afsprakenblad en de inspanningen die hij heeft geleverd om zich te integreren op de arbeidsmarkt.

Artikel 111/12 Besluit Vlaamse regeling arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding bepaalt:

“Als de bemiddelaar vaststelt dat de verplicht ingeschreven werkzoekende de afspraken die hij in het afsprakenblad, vermeld in artikel 111/9, is aangegaan, niet heeft nageleefd, en onvoldoende inspanningen heeft geleverd om zich te integreren op de arbeidsmarkt, brengt hij de verplicht ingeschreven werkzoekende op de hoogte van die beoordeling tijdens het opvolgingsgesprek.

Tijdens hetzelfde opvolgingsgesprek bepaalt de bemiddelaar de afspraken die worden opgenomen op een ultiem afsprakenblad, rekening houdend met de persoonlijke situatie en competenties van de verplicht ingeschreven werkzoekende en de criteria van de passende dienstbetrekking. De verplicht ingeschreven werkzoekende verbindt zich ertoe de afspraken uit te voeren tijdens de volgende maand.

Het ultieme afsprakenblad wordt opgesteld in twee exemplaren, gedateerd en ondertekend door de bemiddelaar en de verplicht ingeschreven werkzoekende. Een exemplaar wordt aan de verplicht ingeschreven werkzoekende overhandigd. Door de ondertekening verbindt de verplicht ingeschreven werkzoekende zich tot de uitvoering van de afspraken tijdens de afgesproken periode. Dit ultieme afsprakenblad

wordt beschouwd als een formele verwittiging in het kader van de controle op de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van de verplicht ingeschreven werkzoekende.”

Artikel 111/15 Besluit Vlaamse regeling arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding bepaalt:

“Als de bemiddelaar vaststelt dat de verplicht ingeschreven werkzoekende de afspraken die hij in het ultieme afsprakenblad is aangegaan, niet heeft nageleefd, brengt hij de verplicht ingeschreven werkzoekende, uiterlijk veertien dagen na het opvolgingsgesprek, op de hoogte van die negatieve beoordeling en bezorgt hij zijn dossier aan de controledienst.”

Artikel 111/16, eerste lid, Besluit Vlaamse regeling arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding bepaalt:

“Met behoud van de toepassing van artikel 111/6, 111/13 en 111/15 bezorgt de bemiddelaar een dossier aan de controledienst als:

1° de verplicht ingeschreven werkzoekende weigert een trajectovereenkomst, afsprakenblad of ultiem afsprakenblad te ondertekenen als hem dat ter ondertekening wordt voorgelegd;

(...)

4° door toedoen van de verplicht ingeschreven werkzoekende een begeleidingsplan, competentieversterking of opleidingscontract mislukt of wordt stopgezet.”

Artikel 111/22, § 1, Besluit Vlaamse regeling arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding bepaalt:

“De controledienst beslist over de schorsing, vermindering of uitsluiting van het recht op werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen. De controledienst kan ook een verwittiging geven.”

3. Artikel 58/9 Werkloosheidsbesluit bepaalt:

“§ 1 De volledig werkloze van wie de actieve beschikbaarheid negatief wordt geëvalueerd door de bevoegde gewestinstelling wordt gesanctioneerd met een verwittiging indien het gaat om de eerste negatieve evaluatie.

In afwijking van het eerste lid, wanneer hem reeds een formele schriftelijke verwittiging in het kader van de actieve beschikbaarheid werd betekend tijdens de begeleiding, zal de volledig werkloze wiens actieve beschikbaarheid negatief wordt geëvalueerd:

1° gedurende een periode van ten minste 4 weken en maximum 10 weken, de verminderde werkloosheidsuitkering genieten bedoeld in artikel 130bis, indien hij de hoedanigheid van werknemer met gezinslast heeft in de zin van artikel 110, § 1, of van alleenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 2;

2° gedurende een periode van ten minste 4 weken en maximum 10 weken uitgesloten worden van het recht op uitkeringen, indien hij de hoedanigheid heeft van samenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 3, of indien hij inschakelingsuitkeringen geniet.

§ 2 Na een tweede negatieve evaluatie van zijn actieve beschikbaarheid zal de volledig werkloze:

1° gedurende een periode van 13 weken de verminderde werkloosheidsuitkering genieten bedoeld in artikel 130bis, indien hij de hoedanigheid van werknemer met gezinslast heeft in de zin van artikel 110, § 1, of van alleenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 2;

2° gedurende een periode van 13 weken uitgesloten worden van het recht op uitkeringen, indien hij de hoedanigheid heeft van samenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 3, of indien hij inschakelingsuitkeringen geniet.

§ 3 Na een derde negatieve evaluatie van zijn actieve beschikbaarheid zal de volledig werkloze:

1° gedurende een periode van 6 maanden, berekend van datum tot datum, de verminderde werkloosheidsuitkering genieten bedoeld in artikel 130bis en na afloop van de voormelde periode uitgesloten worden van het recht op werkloosheidsuitkeringen, indien hij de hoedanigheid van werknemer met gezinslast heeft in de zin van artikel 110, § 1, of van alleenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 2;

2° uitgesloten worden van het recht op uitkeringen, indien hij de hoedanigheid heeft van samenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 3, of indien hij inschakelingsuitkeringen geniet. (...)"

4. Uit de samenhang van deze wetsbepalingen volgt dat artikel 58/9, § 1, Werkloosheidsbesluit enkel betrekking heeft op het gevolg dat kan worden gegeven aan een eerste negatieve evaluatie van een volledig werkloze.

Met de in artikel 58/9, § 1, tweede lid, Werkloosheidsbesluit bedoelde formele schriftelijke verwittiging wordt niet de in het eerste lid bedoelde verwittiging beoogd, maar wel elke formele verwittiging die aan de werkloze wordt gegeven in het kader van de controle op zijn of haar actieve beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt, zoals onder meer wordt gegeven door middel van het ultieme afsprakenblad dat overeenkomstig artikel 111/12 Besluit Vlaamse regeling arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding wordt opgesteld door de aangestelde bemiddelaar.

5. Het arrest dat aanneemt dat met de in artikel 58/9, § 1, tweede lid, Werkloosheidsbesluit bedoelde formele schriftelijke verwittiging de in het eerste lid bedoelde verwittiging wordt beoogd en oordeelt dat de administratieve beslissing van 11 september 2017 onwettig is genomen omdat geen verwittiging voorligt zoals bedoeld in artikel 58/9, § 1, eerste lid, Werkloosheidsbesluit, zonder na te gaan of, noch vast te stellen dat aan de verweerster tijdens de begeleiding geen formele schriftelijke verwittiging werd gegeven door de arbeidsbemiddelaar, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

Het onderdeel is in zoverre gegrond.

6. Krachtens artikel 58/9, § 2, Werkloosheidsbesluit zal de volledig werkloze na een tweede negatieve evaluatie van zijn actieve beschikbaarheid:

1° gedurende een periode van 13 weken de verminderde werkloosheidsuitkering genieten bedoeld in artikel 130bis, indien hij de hoedanigheid van werknemer met gezinslast heeft in de zin van artikel 110, § 1, of van alleenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 2;

2° gedurende een periode van 13 weken uitgesloten worden van het recht op uitkeringen, indien hij de hoedanigheid heeft van samenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 3, of indien hij inschakelingsuitkeringen geniet.

7. Uit deze wetsbepaling volgt dat om de erin bedoelde sanctie op te leggen, naast de vaststelling dat de volledig werkloze het voorwerp is geweest van een eerdere negatieve evaluatie, niet vereist is dat hem reeds een sanctie werd opgelegd zoals bedoeld bij artikel 58/9, § 1, tweede lid, Werkloosheidsbesluit.

Het arrest dat anders oordeelt en op grond van die onjuiste rechtsopvatting de administratieve beslissing van 16 november 2017 nietig verklaart is niet naar recht verantwoord.

In zoverre is het onderdeel eveneens gegrond.

Kosten

8. Overeenkomstig artikel 1017, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek dient de eiser te worden veroordeeld tot de kosten.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Verwijst de zaak naar het arbeidshof te Antwerpen.

Bepaalt de kosten voor de eiser op 617,36 euro en op de som van 20 euro ten gunste van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Christian Storck, als voorzitter, de sectievoorzitters Koen Mestdagh en Mireille Delange, en de raadsheren Antoine Lievens en Eric de Formanoir, en in openbare rechtszitting van 12 april 2021 uitgesproken door sectievoorzitter Christian Storck, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri Vanderlinden, met bijstand van griffier Vanity Vanden Hende.

V. Vanden Hende

E. de Formanoir

A. Lievens

M. Delange

K. Mestdagh

Chr. Storck

29371/W/2

VOORZIENING IN CASSATIE

5 Aan het Hof van Cassatie van België

geeft te kennen:

10 de VLAAMSE DIENST VOOR ARBEIDSBEMIDDELING EN BEROEPSOPLEIDING, met
zetel te 1000 Brussel, aan de Keizerslaan 11, en met het ondernemingsnummer
0887.010.362,
eiser tot cassatie,

15 vertegenwoordigd door de ondergetekende, Willy van Eeckhoutte, advo-
caat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 9051 Gent, aan de Drie Ko-
ninnenstraat 3, waar de eiser keuze van woonplaats doet,

wat volgt.

20 De eiser, voornoemd, verklaart hierbij zich in cassatie te voorzien tegen het hier-
onder nader omschreven arrest en cassatieberoep aan te tekenen tegen de hier-
onder nader aangewezen partij.

25 **I. BESTREDEN UITSPRAAK EN PARTIJ WAARTEGEN CASSATIEBEROEP WORDT
AANGETEKEND**

Dit cassatieberoep is gericht tegen het arrest dat op 6 maart 2020 door de vijfde kamer van het arbeidshof te Gent, afdeling Gent, op tegenspraak werd gewezen in de zaak ingeschreven op de algemene rol onder het nummer 2019/AG/17, van de eiser, als appellant,
30 tegen:

mevrouw B. H.,

toen geïntimeerde,

thans verweerster in cassatie,

35

en tegen die verwerende partij.

Deze voorziening in cassatie is gesteund op het volgende middel.

40 **II. FEITEN EN RETROACTA VAN DE PROCEDURE**

1. De verweerster genoot als volledig uitkeringsgerechtigde werkloze werkloosheidsuitkeringen sinds 12 december 2012.

45 In het kader van de begeleiding van de verweerster werd door de eiser beroep gedaan op een externe organisatie. De begeleiding kende het volgende parcours:

- op 18 november 2016 werd tussen een bemiddelaar van de eiser, mevrouw C. B., en de verweerster een trajectbepaling gesloten, dat door de laatstgenoemde "onder voorbehoud" ondertekend werd,
- 50 - op 5 december 2016 sloot de verweerster een trajectovereenkomst met mevrouw E. R., trajectbegeleidster bij Randstad Belgium,
- op 27 februari 2017 besloot E. R. het dossier van de verweerster terug over te maken aan de eiser met het oog op een opvolgingsgesprek, aangezien zij van oordeel was dat de verweerster niet wilde meewerken aan de trajectbegeleiding,
- 55 - op 9 maart 2017 vond een opvolgingsgesprek plaats bij C. B.,
- na dat opvolgingsgesprek werd aan de verweerster een nieuwe trajectbegeleider toegewezen, met name mevrouw E. T.,

- 60 - op 19 mei 2017 werd door E. T. een nieuwe trajectbegeleidingsovereenkomst opgesteld, welke de verweerster diezelfde dag weigerde te ondertekenen en ook nadien niet terugbezorgde,
- aangezien zij van oordeel was dat de verweerster nog steeds niet wilde meewerken aan de trajectbegeleiding, besloot E. T. op 1 juni 2017 haar dossier terug over te maken aan de eiser zodat opnieuw een opvolgingsgesprek zou kunnen plaatsvinden,
- 65 - op 15 juni 2017 besliste mevrouw L. V. D. V., bemiddelaar bij de eiser, het dossier over te maken aan de dienst belast met de controle van de beschikbaarheid van de verplicht ingeschreven werkzoekende en het in voorkomend geval bepalen van een bijhorende sanctie,
- in een brief van 12 juli 2017 deelde de verweerster de redenen mee op grond waarvan zij niet akkoord ging met het overmaken van haar dossier aan die controledienst,
- 70 - op 28 augustus 2017 vond een gesprek plaats tussen de verweerster, bijgestaan door een afgevaardigde van haar vakbond, en iemand van het controleteam West van de eiser,
- op 11 september 2017 besliste de controledienst West van de eiser dat de verweerster voor een periode van 9 weken slechts recht heeft op verminderde werkloosheidsuitkeringen,
- 75 - op 22 september 2017 had een gesprek plaats tussen de verweerster en een bemiddelaar van de eiser, C. B.,
- in een brief van 22 september 2017 gaf de verweerster de redenen aan waarom zij meende de voorgestelde trajectovereenkomst niet te moeten ondertekenen,
- 80
- na het gesprek van 22 september 2017 besloot C. B. het dossier van de verweerster opnieuw over te maken aan de controledienst van de eiser,
- op 6 november 2017 vond opnieuw een gesprek plaats tussen de verweerster, bijgestaan door een afgevaardigde van haar vakbond, en iemand van het controleteam West van de eiser,
- 85 - op 16 november 2017 besliste de controledienst West van de eiser dat de verweerster voor een periode van 13 weken slechts recht had op verminderde werkloosheidsuitkeringen.

90

2. Zowel tegen de beslissing van 11 september 2017 als tegen de beslissing van 16 november 2017 diende de vereerster *beroep* in bij de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Gent.

In een *tussenvonnis* van 4 juli 2018 werden de beide zaken samengevoegd. De arbeidsrechtbank verklaarde de vorderingen ontvankelijk en heropende de debatten.

95

100 In een *eindvonnis* van 19 december 2018 verklaarde de arbeidsrechtbank de vorderingen
gegrond. De arbeidsrechtbank vernietigde de bestreden beslissingen van 11 september
2017 en 16 november 2017 en veroordeelde de eiser het dossier over te maken aan de
RVA opdat hij het nodige zou kunnen doen ter betaling van de achterstallige werkloos-
heidsuitkeringen voor zover is voldaan aan de toelaatbaarheids- en toekenningsvoor-
waarden. De arbeidsrechtbank veroordeelde de eiser tot betaling van de kosten van de
procedure.

105 3. Tegen het vonnis van 19 december 2018 tekende de eiser *hoger beroep* aan.

In een *arrest* van 6 maart 2020 verklaart het arbeidshof te Gent het hoger beroep ontvan-
kelijk maar ongegrond. Het arbeidshof bevestigt het vonnis en veroordeelt de eiser tot
betaling van de kosten van de procedure in graad van beroep.

110 Tegen dat arrest voert de eiser het volgende middel tot cassatie aan.

115 **III. MIDDELEN**

Enig middel

MIDDEL

120

Geschonden wettelijke bepalingen

- de artikelen 19 en 580, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek
 - artikel 7, § 11, eerste en tweede lid, van de besluitwet van 28 december 1944
- 125 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- de artikelen 58, § 1, 58/1, eerste lid, 58/4, § 1, 58/5, eerste en derde lid, 58/6, derde lid, 58/7, § 1 en § 2, en 58/9, § 1 en § 2, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering
- de artikelen 111/3, 111/4, 111/6, § 1, 111/7, 111/9, 111/10, 111/12, 111/13, 111/15, 111/16 en 111/22, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding

135 Aangevochten beslissing

In de bestreden beslissing verklaart het arbeidshof het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond. Het arbeidshof bevestigt het vonnis van de arbeidsrechtbank van 19 december 2018 en veroordeelt de eiser tot betaling van de kosten van het procedure in graad van beroep.

Het arbeidshof neemt die beslissingen op grond van alle vaststellingen en motieven waarop zij steunen en die hier beschouwd worden integraal te zijn hernoemen en in het bijzonder de volgende:

145 **"6.2. CONCREET**

6.2.1. *Op 11 september 2017 besliste [de eiser] dus om de werkloosheidsuitkeringen van [de verweerster] bij wijze van administratieve sanctie op basis van artikel 58/9, §1, 2de lid, 1° van het Werkloosheidsbesluit gedurende 9 weken te verminderen tot het bedrag van het leefloon. [De eiser] legde deze sanctie op omdat [de verweerster] onvoldoende actief en positief zou meewerken aan trajectbegeleiding door de nv Randstad Belgium.*

155 *Een vermindering van de werkloosheidsuitkering tot het bedrag van het
leefloon gedurende een periode van minimum 4 en maximum 10 weken is
overeenkomstig artikel 58/9, §1, 2de lid, 1° van het Werkloosheidsbesluit
mogelijk wanneer de medewerking van de werkloze aan zijn trajectbegelei-
ding als negatief kan worden beoordeeld en hij voor zijn gebrekkige mede-
160 werking reeds eerder een formele verwittiging heeft gekregen.*

*[De verweerster] kon dus op 11 september 2017 pas gesanctioneerd met
een vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen indien
zij reeds eerder een formele verwittiging kreeg voor haar gebrekkige mede-
165 werking aan haar trajectbegeleiding. De sanctie voorzien in artikel 58/9, §1,
2de lid, 1° van het Werkloosheidsbesluit, nl. een vermindering van het be-
drag van de werkloosheidsuitkering gedurende minimum 4 en maximum 10
weken, impliceert dus een eerdere negatieve evaluatie van de medewerking
aan de trajectbegeleiding met een formele verwittiging.*

170 *De eerdere formele verwittiging die vereist is opdat de sanctie van artikel
58/9, §1, 2de lid, 1° van het Werkloosheidsbesluit zou kunnen opgelegd wor-
den, betreft de verwittiging bepaald in artikel 58/9, §1, 1ste lid, van het
Werkloosheidsbesluit, nl. de verwittiging die de volledig werkloze kan krij-
175 gen wanneer zijn medewerking aan zijn trajectbegeleiding voor het eerst
negatief wordt beoordeeld.*

*Deze formele verwittiging bedoeld in artikel 58/9, §1, 1ste lid en 2de lid van
het Werkloosheidsbesluit betreft een administratieve sanctie die enkel kan
180 opgelegd worden door de daartoe bevoegde instantie, nl. de controledienst
van [de eiser]. De verwittiging bedoeld in artikel 58/9, §1, 1ste lid en 2de lid
van het Werkloosheidsbesluit kan dus niet opgelegd worden door een
VDAB-bemiddelaar of een trajectbegeleider van een externe partner van
[de eiser].*

185

Artikel 111/16 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 bepaalt immers dat wanneer de VDAB-bemiddelaar vaststelt dat de verplicht ingeschreven werkzoekende weigert een trajectovereenkomst, afsprakenblad of ultiem afsprakenblad te ondertekenen als hem dat ter ondertekening wordt voorgelegd, hij het dossier van de werkloze aan de controledienst van [de eiser] overmaakt. Overeenkomstig artikel 111/18 e.v. van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 hoort de controledienst van [de eiser] vervolgens de werkloze. Overeenkomstig artikel 111/22, §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 beslist de controledienst vervolgens over de schorsing, vermindering of uitsluiting van het recht op werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen. De controledienst kan ook een verwittiging geven.

De verwittiging bedoeld in artikel 58/9, §1, 1ste lid van het Werkloosheidsbesluit betreft de verwittiging die de controledienst van [de eiser] overeenkomstig artikel 111/22, §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 kan geven.

Het is dus op de eerste plaats aan de VDAB-bemiddelaar om overeenkomst artikel 58/6 e.v. van het Werkloosheidsbesluit en artikel 111/6 e.v. van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 de medewerking van de werkloze aan zijn trajectbegeleiding te beoordelen en om, indien hij meent dat de medewerking van de werkloze aan zijn trajectbegeleiding te wensen overlaat en dus als negatief kan beoordeeld worden, het dossier overeenkomstig artikel 111/16 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 over te maken aan de controledienst van [de eiser]. Wanneer deze controledienst na de werkloze te hebben gehoord ook van oordeel is dat de werkloze onvoldoende actief en positief meewerkt aan zijn trajectbegeleiding en deze werkloze voor het eerst deze negatieve beoordeling krijgt, dan kan de controledienst deze werkloze overeenkomstig artikel 111/22, §1 van

het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 en artikel 58/9, §1, 1ste lid van het Werkloosheidsbesluit een verwittiging opleggen.

220 *Een eerste conclusie is dan ook dat [de verweerster] voor haar beweerde
gebrekkige medewerking aan haar trajectbegeleiding pas overeenkomstig
artikel 58/9, §1, 2de lid van het Werkloosheidsbesluit kon worden gesanctio-
neerd met een vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitke-
ringen gedurende een periode van minimum 4 en maximum 10 weken als
zij reeds eerder door de controledienst van [de eiser] overeenkomst artikel
225 58/9, §1, 1ste lid van het Werkloosheidsbesluit en artikel 111/22, §1 van het
Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 een verwittiging kreeg
voor haar gebrekkige medewerking aan haar trajectbegeleiding.*

230 *Wanneer de controledienst van [de eiser] op 11 september 2017 besliste
om de werkloosheidsuitkeringen van [de verweerster] bij wijze van admi-
nistratie sanctie op basis van artikel 58/9, §1, 2de lid, 1° van het Werkloos-
heidsbesluit gedurende 9 weken te verminderen tot het bedrag van het
leefloon, had zij evenwel van de controledienst van [de eiser] nog geen for-
mele verwittiging gekregen voor haar beweerde gebrekkige medewerking
235 aan de begeleiding in haar zoektocht naar werk.*

240 *Aangezien de controledienst van [de eiser] op 11 september 2017 nog niet
eerder een verwittiging had gegeven aan [de verweerster], kon de controle-
dienst van [de eiser] op dat moment nog geen toepassing maken van arti-
kel 58/9, §1, 2de lid van het Werkloosheidsbesluit en het bedrag van haar
werkloosheidsuitkeringen gedurende 9 weken herleiden tot het bedrag van
het leefloon. De controledienst van [de eiser] had [de verweerster] eerst
245 een formele verwittiging moeten geven.*

De controledienst had op 11 september 2017 hoogstens overeenkomstig artikel 58/9, §1, 1ste lid van het Werkloosheidsbesluit aan [de verweerster] een verwittiging kunnen geven.

250

De administratieve sanctie die de controledienst van [de eiser] op 11 september 2017 aan [de verweerster] oplegde, nl. de vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen gedurende 9 weken, is dus onwettig en werd terecht door de eerste rechter vernietigd.

255

6.2.2. Op 16 november 2017 besliste [de eiser] vervolgens om de werkloosheidsuitkeringen van [de verweerster] bij wijze van administratieve sanctie op basis van artikel 58/9, §2, 1° van het Werkloosheidsbesluit gedurende 13 weken te verminderen tot het bedrag van het leefloon. [De eiser] legde deze sanctie op omdat [de verweerster] nog steeds onvoldoende actief en positief zou meewerken aan haar trajectbegeleiding door de nv Randstad Belgium en zij reeds eerder bij wijze van administratieve sanctie een vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen opliep.

265

Een vermindering van de werkloosheidsuitkering tot het bedrag van het leefloon gedurende een periode van 13 weken is overeenkomstig artikel 58/9, §2, 1° van het Werkloosheidsbesluit pas mogelijk wanneer de medewerking van de werkloze aan zijn trajectbegeleiding voor de tweede maal als negatief kan worden beoordeeld. Opdat de sanctie van artikel 58/9, §2, 1° van het Werkloosheidsbesluit zou kunnen worden opgelegd is vereist dat de werkloze nog steeds gebrekkig meewerkt aan de begeleiding van zijn zoektocht naar werk en hij reeds eerder voor deze gebrekkige medewerking

270

275 *overeenkomst artikel 58/9, §1, 2de lid van het Werkloosheidsbesluit een vermindering van het bedrag van zijn werkloosheidsuitkeringen heeft gekregen.*

280 *[De verweerster] kon dus op 16 november 2017 pas gesanctioneerd [...] worden met een vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen gedurende 13 weken indien zij reeds eerder overeenkomstig artikel 58/9, §1, 2de lid van het Werkloosheidsbesluit een vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen gedurende minimum 4 en maximum 10 weken had opgelopen.*

285 *Zoals hierboven werd uiteengezet was de administratieve sanctie die de controledienst van [de eiser] op 11 september 2017 aan [de verweerster] oplegde, nl. de vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen gedurende 9 weken, onwettig.*

290 *Wanneer de controledienst van [de eiser] op 16 november 2017 besliste om de werkloosheidsuitkeringen van [de verweerster] bij wijze van administratieve sanctie op basis van artikel 58/9, §2, 1° van het Werkloosheidsbesluit gedurende 13 weken te verminderen tot het bedrag van het leefloon, was [de verweerster] dus nog niet eerder gesanctioneerd met een geldige vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen.*

295

300 *Nu [de verweerster] op 16 november 2017 bij wijze van administratieve sanctie nog geen geldige vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen gedurende minimum 4 en maximum 8 weken had opgelopen, kon zij op 16 november 2017 voor haar beweerde gebrekkige medewerking aan haar trajectbegeleiding nog geen vermindering gedurende 13 weken van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen krijgen.*

305 Ook de administratieve sanctie van 16 november 2017 is onwettig en werd dus terecht door de eerste rechter vernietigd.

310 6.2.3. In ondergeschikte orde, indien het arbeidshof net zoals de eerste rechter zou oordelen dat er vóór 11 september 2017 nog geen formele verwittiging werd gegeven aan [de verweester], vraagt [de eiser] dat het arbeidshof de beslissing van 11 september 2017 zou omvormen tot een formele verwittiging in de zin van artikel 58/9, §1, 1ste lid van het Werkloosheidsbesluit en zou oordelen dat deze omvorming geen invloed heeft op de sanctiemaat van de tweede beslissing van 16 november 2017.

315 6.2.3.1. De arbeidsgerechten kunnen een beslissing van de controledienst van [de eiser] met volledige rechtsmacht beoordelen. Dit betekent dat de arbeidsgerechten zich kunnen uitspreken niet alleen over de wettigheid van de opgelegde sanctie maar ook over de omvang van de sanctie. Wanneer de wetgever aan de administratie de bevoegdheid geeft om de omvang van
320 de administratieve sanctie te moduleren (door het geven van een geheel of gedeeltelijk uitstel) of de sanctie te beperken tot een waarschuwing oefent de rechter hier een volledige controlebevoegdheid op uit.

325 Deze controlebevoegdheid met volledige rechtsmacht impliceert evenwel niet dat wanneer het arbeidsgerecht de door de controledienst van [de eiser] opgelegde sanctie nietig verklaart, dit arbeidsgerecht zich in de plaats van [de eiser] kan stellen en een nieuwe administratieve sanctie kan opleggen. De volledige controlebevoegdheid van de rechter beperkt zich tot de
330 controle op de wettigheid en de hoogte van de sanctie. Wanneer een arbeidsgerecht een administratieve sanctie nietig verklaart omdat de administratie een sanctie oplegde op een verkeerde wettelijke basis en dus een verkeerde toepassing maakte van de wet, komt het dit arbeidsgerecht niet toe om verder te gaan dan het verzoek tot nietigverklaring dat bij hem aanhangig werd gemaakt, en om een administratieve sanctie op te leggen op

335 *een andere basis dan deze van de bestreden beslissing. Wanneer de rechter
een beslissing van de controledienst van [de eiser] waarbij de betwiste ad-
ministratieve sanctie aan de werkloze wordt opgelegd, tenietdoet omdat de
controledienst bij het opleggen van de sanctie zich baseerde op de ver-
keerde wetsbepalingen, put deze rechter zijn rechtsmacht volledig uit, en
340 kan hij niet in de plaats van de controledienst aan de werkloze een nieuwe
sanctie opleggen ter vervanging van de sanctie die hij tenietdoet.*

*De arbeidsrechtbank vernietigde terecht zowel de beslissing van 11 septem-
ber 2017 als de beslissing van 16 november 2017 omdat de controledienst
345 van [de eiser] bij beide beslissingen een verkeerde toepassing maakte van
het Werkloosheidsbesluit:*

- bij de beslissing van 11 september 2017 maakte de controledienst
verkeerdelijk toepassing van artikel 58/9, §1, 2de lid van het Werk-
loosheidsbesluit en had de controledienst van [de eiser] hoogstens
350 toepassing kunnen maken van artikel 58/9, §1, 1ste lid van het Werk-
loosheidsbesluit;*
- bij de beslissing van 16 november 2017 maakte de controledienst ver-
keerdelijk toepassing van artikel 58/9, §2 van het Werkloosheidsbe-
sluit en had de controledienst van [de eiser] hoogstens toepassing
355 kunnen maken van artikel 58/9, §1, 2de lid van het Werkloosheidsbe-
sluit.*

*Nu de nietigverklaring van de bestreden beslissingen het gevolg is van het
feit dat de controledienst van [de eiser] bij het opleggen van de administra-
360 tieve sanctie een verkeerde toepassing heeft gemaakt van de toepasselijke
wetsbepalingen, kan noch de arbeidsrechtbank noch het arbeidshof zich in
de plaats stellen van de controledienst van [de eiser] en [de verweester]
administratief sanctioneren wegens het niet behoorlijk meewerken aan
haar trajectbegeleiding op basis van de juiste wettelijke bepalingen.”*

365 (p. 17 tot p. 21, tweede alinea, van het bestreden arrest).

Grieven370 **Eerste onderdeel**

1.1. Op grond van artikel 58, § 1, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, hieronder afgekort als Werkloosheidsbesluit, moet, om uitkeringen te genieten, de volledig werkloze actief zoeken naar werk en als werkzoekende ingeschreven zijn en blijven. Het bewijs van die inschrijving moet worden geleverd door de werkloze. De volledig werkloze voldoet aan de verplichting om actief naar werk te zoeken als hij kan aantonen dat hij, tijdens de volledige duur van zijn werkloosheid:

1° actief en positief deelneemt en meewerkt aan de acties op het vlak van begeleiding, opleiding, beroepservaring of inschakeling die hem worden voorgesteld door de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling, in het bijzonder in het kader van het individueel actieplan dat is overeengekomen met de tewerkstellingsconsulent van de voormelde gewestelijke dienst,

2° zelf actief naar werk zoekt door regelmatig zelf gevarieerde acties te ondernemen.

De artikelen 58/2 tot 58/12 leggen het normatief kader vast dat van toepassing is op de controle van de actieve beschikbaarheid van de volledig werkloze door de gewestinstelling die, krachtens artikel 6, § 1, IX, 5°, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, bevoegd is om die controle uit te oefenen, zo luidt artikel 58/1, eerste lid, van het Werkloosheidsbesluit.

395 Krachtens artikel 58/4, § 1, van het Werkloosheidsbesluit informeert de be-
voegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling de volledig werkloze om-
trent zijn rechten en plichten betreffende zijn inschrijving als werkzoekende en
omtrent de procedure voor de controle van de actieve beschikbaarheid die zal
worden toegepast tijdens de duur van zijn werkloosheid.

400 De bevoegde gewestinstelling evalueert periodiek de actieve beschikbaarheid
van de volledig werkloze tijdens de volledige duur van de werkloosheid en ten
minste een keer per jaar, volgens de modaliteiten die zij bepaalt, en zorgt er
daarbij voor dat de rechten van de verdediging worden nageleefd, zo bepaalt ar-
tikel 58/5, eerste lid, van het Werkloosheidsbesluit.

405

Op grond van artikel 58/5, derde lid, van het Werkloosheidsbesluit kan de werk-
loze, bij een evaluatiegesprek dat aanleiding kan geven tot de toepassing van ar-
tikel 58/9, zich laten bijstaan door een advocaat of door een afgevaardigde van
een werknemersorganisatie die een erkende uitbetalingsinstelling heeft opge-
richt.

410

Krachtens artikel 58/6, derde lid, van het Werkloosheidsbesluit evalueert de be-
voegde gewestinstelling tijdens de evaluatie:

415 1° de uitvoering door de betrokken werkloze van het individueel actieplan dat
werd afgesloten met de tewerkstellingsconsulent van de gewestelijke dienst
voor arbeidsbemiddeling, de graad van verwezenlijking van de acties voorzien
in het actieplan en de naleving van de toegestane termijnen voor de realisatie
van de acties;

420 2° de persoonlijke stappen om naar werk te zoeken die de werkloze zelfstandig
heeft ondernomen tijdens de geëvalueerde periode, evenwel met uitzonde-
ring van de periode tijdens dewelke hij vrijgesteld was van de verplichting om
zelf actief naar werk te zoeken, in toepassing van artikel 58, § 1, derde lid;

3° de eventuele arbeids- of opleidingsperiodes van de werkloze tijdens de geëvalueerde periode;

425 4° de eventuele andere acties die de werkloze onderneemt met het oog op zijn herinschakeling op de arbeidsmarkt.

Na elke evaluatie van de actieve beschikbaarheid van de werkloze, wordt door de bevoegde gewestinstelling een positieve of negatieve evaluatiebeslissing, naargelang het geval, genomen en wordt die beslissing, meegedeeld aan de betrokken werkloze, waarbij de rechten van de verdediging worden nageleefd, zo bepaalt artikel 58/7, § 1, van het Werkloosheidsbesluit. In geval van een negatieve evaluatie moet de beslissing genomen door de bevoegde gewestinstelling, op straffe van nietigheid, gemotiveerd worden in feite en in rechte. De bevoegde gewestinstelling betekent de negatieve evaluatiebeslissing schriftelijk aan de betrokken werkloze. Op straffe van nietigheid moet de schriftelijke betekening de motivering vermelden van de beslissing alsook de sanctie die moet worden toegepast in toepassing van artikel 58/9 en de mogelijkheden om beroep aan te tekenen tegen die beslissing. De negatieve evaluatiebeslissing en de sanctie die moet worden toegepast worden aan de Rijksdienst meegedeeld door de bevoegde gewestinstelling, zo luidt artikel 58/7, § 2, van het Werkloosheidsbesluit.

Artikel 58/9, § 1 tot en met § 3, van het Werkloosheidsbesluit luidt:

445

“§ 1 De volledig werkloze van wie de actieve beschikbaarheid negatief wordt geëvalueerd door de bevoegde gewestinstelling wordt gesanctioneerd met een verwittiging indien het gaat om de eerste negatieve evaluatie.

450 *In afwijking van het eerste lid, wanneer hem reeds een formele schriftelijke
verwittiging in het kader van de actieve beschikbaarheid werd betekend tij-
dens de begeleiding, zal de volledig werkloze wiens actieve beschikbaarheid
negatief wordt geëvalueerd:*

455 *1° gedurende een periode van ten minste 4 weken en maximum 10 weken,
de verminderde werkloosheidsuitkering genieten bedoeld in artikel 130bis,
indien hij de hoedanigheid van werknemer met gezinslast heeft in de zin
van artikel 110, § 1, of van alleenwonende werknemer in de zin van artikel
110, § 2;*

460 *2° gedurende een periode van ten minste 4 weken en maximum 10 weken
uitgesloten worden van het recht op uitkeringen, indien hij de hoedanig-
heid heeft van samenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 3, of
indien hij inschakelingsuitkeringen geniet.*

*§ 2. Na een tweede negatieve evaluatie van zijn actieve beschikbaarheid zal
de volledig werkloze:*

465 *1° gedurende een periode van 13 weken de verminderde werkloosheidsuit-
kering genieten bedoeld in artikel 130bis, indien hij de hoedanigheid van
werknemer met gezinslast heeft in de zin van artikel 110, § 1, of van al-
leenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 2;*

470 *2° gedurende een periode van 13 weken uitgesloten worden van het recht
op uitkeringen, indien hij de hoedanigheid heeft van samenwonende
werknemer in de zin van artikel 110, § 3 of indien hij inschakelingsuitkerin-
gen geniet.*

*§ 3. Na een derde negatieve evaluatie van zijn actieve beschikbaarheid zal
de volledig werkloze:*

475 *1° gedurende een periode van 6 maanden, berekend van datum tot datum,
de verminderde werkloosheidsuitkering genieten bedoeld in artikel 130bis
en na afloop van de voormelde periode uitgesloten worden van het recht
op werkloosheidsuitkeringen, indien hij de hoedanigheid van werknemer*

480 *met gezinslast heeft in de zin van artikel 110, § 1 of van alleenwonende
werknemer in de zin van artikel 110, § 2;*

*2° uitgesloten worden van het recht op uitkeringen, indien hij de hoedanig-
heid heeft van samenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 3 of
indien hij inschakelingsuitkeringen geniet.”*

485 1.2. Titel III/1 van het van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009
houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding,
handelt over de activering en beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt. Op grond
van artikel 111/3 van dat besluit volgt de bemiddelaar het werkzoekgedrag op
van de verplicht ingeschreven werkzoekende.

490

Krachtens artikel 111/4 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009
wordt de verplicht ingeschreven werkzoekende bij de inschrijving als werkzoe-
kende op de hoogte gebracht:

495 1° dat hij zich moet integreren op de arbeidsmarkt, enerzijds door actief een be-
trekking te zoeken tijdens zijn werkloosheid, en anderzijds door mee te wer-
ken aan de acties en afspraken die hem door de VDAB worden voorgesteld;

2° dat hij kan worden uitgenodigd voor een opvolgingsgesprek, waarop hij ver-
plicht aanwezig moet zijn;

3° van de mogelijke gevolgen van de beoordeling van zijn werkzoekgedrag;

500 4° van zijn rechten en plichten.

Luidens artikel 111/6, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni
2009, wordt de verplicht ingeschreven werkzoekende door de VDAB uitgenodigd
voor een opvolgingsgesprek om na te gaan of hij zich voldoende heeft geïnte-
505 greerd op de arbeidsmarkt, enerzijds door elke overeengekomen actie en af-
spraak uit te voeren, anderzijds door voldoende inspanningen te leveren om ac-

tief een betrekking te zoeken. Tijdens het opvolgingsgesprek beoordeelt de bemiddelaar overeenkomstig artikel 111/7 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 het werkzoekgedrag van de verplicht ingeschreven werkloze.

510

Artikel 111/9 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 bepaalt dat, als de bemiddelaar tijdens het opvolgingsgesprek, vermeld in artikel 111/6, vaststelt dat de verplicht ingeschreven werkzoekende onvoldoende inspanningen heeft geleverd om zich te integreren op de arbeidsmarkt, de bemiddelaar en de verplicht ingeschreven werkzoekende tijdens het opvolgingsgesprek in onderling overleg een afsprakenblad opmaken, rekening houdend met de persoonlijke situatie en competenties van de verplicht ingeschreven werkzoekende en de criteria van de passende dienstbetrekking. Het afsprakenblad wordt opgesteld in twee exemplaren, gedateerd en ondertekend door de bemiddelaar en de verplicht ingeschreven werkzoekende. Een exemplaar wordt aan de verplicht ingeschreven werkzoekende overhandigd. Door de ondertekening verbindt de verplicht ingeschreven werkzoekende zich ertoe de afspraken uit te voeren tijdens de afgesproken periode. De bemiddelaar brengt de verplicht ingeschreven werkzoekende tevens op de hoogte van de beoordeling van zijn inspanningen om zich te integreren op de arbeidsmarkt uiterlijk veertien dagen na het gesprek.

520
525

Op het tijdstip dat afgesproken is in het afsprakenblad, vermeld in artikel 111/9, vindt opnieuw een opvolgingsgesprek plaats. Tijdens dat opvolgingsgesprek beoordeelt de bemiddelaar de naleving door de verplicht ingeschreven werkzoekende van de afspraken die zijn opgenomen in het afsprakenblad en de inspanningen die hij heeft geleverd om zich te integreren op de arbeidsmarkt. De verplicht ingeschreven werkzoekende moet aanwezig zijn op het opvolgingsgesprek, aldus artikel 111/10 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009.

530
535

Artikel 111/12 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 bepaalt dat, als de bemiddelaar vaststelt dat de verplicht ingeschreven werkzoekende de afspraken die hij in het afsprakenblad, vermeld in artikel 111/9, is aangegaan, niet heeft nageleefd, en onvoldoende inspanningen heeft geleverd om zich te integreren op de arbeidsmarkt, hij de verplicht ingeschreven werkzoekende op de hoogte brengt van die beoordeling tijdens het opvolgingsgesprek. Tijdens hetzelfde opvolgingsgesprek bepaalt de bemiddelaar de afspraken die worden opgenomen op een ultiem afsprakenblad, rekening houdend met de persoonlijke situatie en competenties van de verplicht ingeschreven werkzoekende en de criteria van de passende dienstbetrekking. De verplicht ingeschreven werkzoekende verbindt zich ertoe de afspraken uit te voeren tijdens de volgende maand. Het ultieme afsprakenblad wordt opgesteld in twee exemplaren, gedateerd en ondertekend door de bemiddelaar en de verplicht ingeschreven werkzoekende. Een exemplaar wordt aan de verplicht ingeschreven werkzoekende overhandigd. Door de ondertekening verbindt de verplicht ingeschreven werkzoekende zich tot de uitvoering van de afspraken tijdens de afgesproken periode. Dit ultieme afsprakenblad wordt beschouwd als een formele verwittiging in het kader van de controle op de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van de verplicht ingeschreven werkzoekende.

Op het tijdstip dat afgesproken is in het ultieme afsprakenblad, vermeld in artikel 111/12, vindt een nieuw opvolgingsgesprek plaats. Tijdens dat opvolgingsgesprek beoordeelt de bemiddelaar de naleving door de verplicht ingeschreven werkzoekende van de afspraken die zijn opgenomen in het ultieme afsprakenblad. Als de verplicht ingeschreven werkzoekende niet ingaat op de uitnodiging voor het opvolgingsgesprek, wordt zijn dossier bezorgd aan de controledienst, zo bepaalt artikel 111/13 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009.

Als de bemiddelaar vaststelt dat de verplicht ingeschreven werkzoekende de afspraken die hij in het ultieme afsprakenblad is aangegaan, niet heeft nageleefd, brengt hij op grond van artikel 111/15 van het besluit van de Vlaamse regering

van 5 juni 2009 de verplicht ingeschreven werkzoekende, uiterlijk veertien dagen na het opvolgingsgesprek, op de hoogte van die negatieve beoordeling en bezorgt hij zijn dossier aan de controledienst.

1.3. Luidens artikel 111/16, eerste lid, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 en met behoud van de toepassing van artikel 111/6, 111/13 en 111/15, bezorgt de bemiddelaar een dossier aan de controledienst onder meer wanneer de verplicht ingeschreven werkzoekende weigert een trajectovereenkomst, afsprakenblad of uitiem afsprakenblad te ondertekenen als hem dat ter ondertekening wordt voorgelegd.

Op grond van artikel 111/22, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 beslist de controledienst over de schorsing, vermindering of uitsluiting van het recht op werkloosheids- of inschakelingsuitkeringen. De controledienst kan ook een verwittiging geven.

2. Het arbeidshof beslist dat de administratieve sanctie die de controledienst van de eiser op 11 september 2017 aan de verweerster oplegde, nl. de vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen gedurende 9 weken, onwettig is en derhalve vernietigd moet worden. Het arbeidshof beslist daartoe in essentie op de gronden dat (p. 17, derde alinea, tot p. 19, eerste alinea, van het bestreden arrest):

- een vermindering van de werkloosheidsuitkering tot het bedrag van het leefloon gedurende een periode van minimum 4 en maximum 10 weken overeenkomstig artikel 58/9, § 1, 2de lid, 1°, van het Werkloosheidsbesluit mogelijk is wanneer de medewerking van de werkloze aan zijn trajectbegeleiding als negatief kan worden beoordeeld en hij voor zijn gebrekkige medewerking reeds eerder een formele verwittiging heeft gekregen,
- de verweerster dus op 11 september 2017 pas kon gesanctioneerd worden met een vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen indien zij

- 600 reeds eerder een formele verwittiging kreeg voor haar gebrekkige medewerking aan haar trajectbegeleiding; dat de sanctie voorzien in artikel 58/9, § 1, 2de lid, 1°, van het Werkloosheidsbesluit, dus een eerdere negatieve evaluatie van de medewerking aan de trajectbegeleiding met een formele verwittiging impliceert,
- de eerdere formele verwittiging die vereist is opdat de sanctie van artikel 58/9, § 1, 2de lid, 1°, van het Werkloosheidsbesluit zou kunnen opgelegd worden, de 605 verwittiging bepaald in artikel 58/9, § 1, 1ste lid, van het Werkloosheidsbesluit, betreft, nl. de verwittiging die de volledig werkloze kan krijgen wanneer zijn medewerking aan zijn trajectbegeleiding voor het eerst negatief wordt beoordeeld,
 - deze formele verwittiging bedoeld in artikel 58/9, § 1, 1ste lid en 2de lid, van het 610 Werkloosheidsbesluit een administratieve sanctie betreft die enkel kan opgelegd worden door de daartoe bevoegde instantie, nl. de controledienst van de eiser; dat de verwittiging bedoeld in artikel 58/9, § 1, 1ste lid en 2de lid, van het Werkloosheidsbesluit niet kan opgelegd worden door een VDAB-bemiddelaar of een trajectbegeleider van een externe partner van de eiser,
 - 615 - artikel 111/16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 immers bepaalt dat wanneer de VDAB-bemiddelaar vaststelt dat de verplicht ingeschreven werkzoekende weigert een trajectovereenkomst, afsprakenblad of ultiem afsprakenblad te ondertekenen als hem dat ter ondertekening wordt voorgelegd, hij het dossier van de werkloze aan de controledienst van de eiser over- 620 maakt; dat overeenkomstig artikel 111/18 e.v. van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 de controledienst van de eiser vervolgens de werkloze hoort; dat overeenkomstig artikel 111/22, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 de controledienst vervolgens over de schorsing, vermindering of uitsluiting van het recht op werkloosheids- of inschakelingsuitkering 625 beslist; dat de controledienst ook een verwittiging kan geven,
 - de verwittiging bedoeld in artikel 58/9, § 1, 1ste lid, van het Werkloosheidsbesluit de verwittiging betreft die de controledienst van de eiser overeenkomstig

artikel 111/22, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 kan geven,

- 630 - het dus op de eerste plaats aan de VDAB-bemiddelaar is om overeenkomstig artikel 58/6 e.v. van het Werkloosheidsbesluit en artikel 111/6 e.v. van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 de medewerking van de werkloze aan zijn trajectbegeleiding te beoordelen en om, indien hij meent dat de medewerking van de werkloze aan zijn trajectbegeleiding te wensen overlaat en dus
- 635 als negatief kan beoordeeld worden, het dossier overeenkomstig artikel 111/16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 over te maken aan de controledienst van de eiser; dat wanneer deze controledienst na de werkloze te hebben gehoord ook van oordeel is dat de werkloze onvoldoende actief en positief meewerkt aan zijn trajectbegeleiding en deze werkloze voor het eerst
- 640 deze negatieve beoordeling krijgt, de controledienst deze werkloze overeenkomstig artikel 111/22, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 en artikel 58/9, § 1, 1ste lid, van het Werkloosheidsbesluit dan een verwittiging kan opleggen,
- een eerste conclusie dan ook is dat de verweerster voor haar beweerde gebrekkige medewerking aan haar trajectbegeleiding pas overeenkomstig artikel 58/9, § 1, 2de lid, van het Werkloosheidsbesluit kon worden gesanctioneerd met een vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen gedurende een periode van minimum 4 en maximum 10 weken als zij reeds eerder door de controledienst van de eiser overeenkomstig artikel 58/9, § 1, 1ste lid, van het
- 650 Werkloosheidsbesluit en artikel 111/22, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 een verwittiging kreeg voor haar gebrekkige medewerking aan haar trajectbegeleiding,
- wanneer de controledienst van de eiser op 11 september 2017 besliste om de werkloosheidsuitkeringen van de verweerster bij wijze van administratieve sanctie op basis van artikel 58/9, § 1, 2de lid, 1°, van het Werkloosheidsbesluit gedurende 9 weken te verminderen tot het bedrag van het leefloon, zij evenwel van de controledienst van de eiser nog geen formele verwittiging had gekregen
- 655

voor haar beweerde gebrekkige medewerking aan de begeleiding in haar zoektocht naar werk,

- 660 - aangezien de controledienst van de eiser op 11 september 2017 nog niet eerder een verwittiging had gegeven aan de verweerster, de controledienst van de eiser op dat moment nog geen toepassing kon maken van artikel 58/9, § 1, 2de lid, van het Werkloosheidsbesluit en het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen niet gedurende 9 weken kon herleiden tot het bedrag van het leefloon;
- 665 dat de controledienst van de eiser de verweerster eerst een formele verwittiging had moeten geven,
- de controledienst op 11 september 2017 hoogstens overeenkomstig artikel 58/9, § 1, 1ste lid, van het Werkloosheidsbesluit aan de verweerster een verwittiging had kunnen geven.

670

Het arbeidshof beslist aldus tot de onwettigheid van de administratieve sanctie van 11 september 2017 gegeven met toepassing van artikel 58/9, § 1, tweede lid, van het Werkloosheidsbesluit in essentie op de grond dat de opgelegde sanctie maar kan worden opgelegd wanneer er al een eerdere negatieve evaluatie van

675 de werkzoekende is geweest door de controledienst van de eiser en de werkzoekende daarvoor een formele schriftelijke verwittiging kreeg, waarbij het oordeelt dat die verwittiging de verwittiging bedoeld in artikel 58/9, § 1, 1ste lid, van het Werkloosheidsbesluit betreft, nl. de verwittiging die de werkloze vanwege de controledienst, overeenkomstig artikel 111/22, § 1, van het besluit van de

680 Vlaamse regering van 5 juni 2009, kan krijgen wanneer zijn medewerking aan de trajectbegeleiding voor het eerst negatief wordt beoordeeld.

Door aldus te oordelen miskent het arbeidshof artikel 58/9, § 1, inzonderheid 2de lid, van het Werkloosheidsbesluit waaruit volgt dat de afwijking voorzien in het

685 tweede lid evenzeer betrekking heeft op een eerste negatieve evaluatie door de controledienst van de eiser en geen voorafgaande eerste negatieve evaluatie door die controledienst vereist.

690 Door aldus te oordelen miskent het arbeidshof inzonderheid artikel 58/9, § 1, 1ste
en 2de lid, van het Werkloosheidsbesluit aangezien het, door te oordelen dat de
in het tweede lid bedoelde formele schriftelijke verwittiging de verwittiging is als
bedoeld in artikel 58/9, § 1, eerste lid, en enkel door de controledienst van de ei-
ser kan worden gegeven, een voorwaarde toevoegt aan die wettelijke bepa-
lingen die zij niet bevat.

695

Door aldus te oordelen miskent het arbeidshof de artikelen 58, § 1, 58/1, eerste
lid, 58/4, § 1, 58/5, eerste en derde lid, 58/6, derde lid, 58/7, § 1 en § 2, en 58/9,
§ 1, 1ste en 2de lid, van het Werkloosheidsbesluit en 111/3, 111/4, 111/6, 111/7,
111/9, 111/10, 111/12, 111/13, 111/15, 111/16 en 111/22, § 1, van het besluit
700 van de Vlaamse regering van 5 juni 2009, aangezien daaruit volgt dat de formele
schriftelijke verwittiging als bedoeld in artikel 58/9, § 1, tweede lid, van het
Werkloosheidsbesluit, niet de verwittiging is als bedoeld in artikel 58/9, § 1, eer-
ste lid, en enkel door de controledienst van de eiser kan worden gegeven, min-
stens daartoe niet beperkt is, maar ook een formele schriftelijke verwittiging ge-
705 geven door de bemiddelaar van de eiser in het kader van de opvolging van het
werkzoekgedrag van de volledig werkloze kan zijn.

Door op de voornoemde gronden en zonder verder te hebben nagegaan of en
vastgesteld dat tijdens de begeleiding geen formele schriftelijke verwittiging in
710 het kader van de actieve beschikbaarheid werd betekend aan de vereerder te
beslissen tot de onwettigheid van de administratieve sanctie van 11 september
2017, miskent het arbeidshof de artikelen 58, § 1, 58/1, eerste lid, 58/4, § 1,
58/5, eerste en derde lid, 58/6, derde lid, 58/7, § 1 en § 2, en 58/9, § 1, 1ste en
2de lid, van het Werkloosheidsbesluit en 111/3, 111/4, 111/6, 111/7, 111/9,
715 111/10, 111/12, 111/13, 111/15, 111/16 en 111/22, § 1, van het besluit van de
Vlaamse regering van 5 juni 2009.

3. Het arbeidshof beslist dat ook de administratieve sanctie van 16 november 2017, waarbij met toepassing van artikel 58/9, § 2, van het Werkloosheidsbesluit de werkloosheidsuitkeringen van de verweerster gedurende een periode van 13 weken werden verminderd tot het bedrag van het leefloon, onwettig is en moet worden vernietigd. Het arbeidshof beslist dat in essentie op de gronden dat (p. 19, vierde alinea, tot p. 20, bovenaan, van het bestreden arrest):
- 720 - een vermindering van de werkloosheidsuitkering tot het bedrag van het leefloon gedurende een periode van 13 weken overeenkomstig artikel 58/9, § 2, 1°, van het Werkloosheidsbesluit pas mogelijk is wanneer de medewerking van de werkloze aan zijn trajectbegeleiding voor de tweede maal als negatief kan worden beoordeeld; dat opdat de sanctie van artikel 58/9, § 2, 1°, van het Werkloosheidsbesluit zou kunnen worden opgelegd, vereist is dat de werkloze nog
725 steeds gebrekkig meewerkt aan de begeleiding van zijn zoektocht naar werk en hij reeds eerder voor deze gebrekkige medewerking overeenkomstig artikel 58/9, § 1, 2de lid, van het Werkloosheidsbesluit een vermindering van het bedrag van zijn werkloosheidsuitkeringen heeft gekregen,
 - 730 - de verweerster dus op 16 november 2017 pas gesanctioneerd kon worden met een vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen gedurende 13 weken indien zij reeds eerder overeenkomstig artikel 58/9, § 1, 2de lid, van het Werkloosheidsbesluit een vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen gedurende minimum 4 en maximum 10 weken had opgelopen,
735
 - 740 - de administratieve sanctie die de controledienst van de eiser op 11 september 2017 aan de verweerster oplegde, nl. de vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen gedurende 9 weken, onwettig was,
 - 745 - wanneer de controledienst van de eiser op 16 november 2017 besliste om de werkloosheidsuitkeringen van de verweerster bij wijze van administratieve sanctie op basis van artikel 58/9, § 2, 1°, van het Werkloosheidsbesluit gedu-

rende 13 weken te verminderen tot het bedrag van het leefloon, de verweerster dus nog niet eerder was gesanctioneerd met een geldige vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen,

750 - nu de verweerster op 16 november 2017 bij wijze van administratieve sanctie nog geen geldige vermindering van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen gedurende minimum 4 en maximum 10 weken had opgelopen, zij op 16 november 2017 voor haar beweerde gebrekkige medewerking aan haar trajectbegeleiding nog geen vermindering gedurende 13 weken van het bedrag van haar werkloosheidsuitkeringen kon krijgen.

Het arbeidshof maakt aldus het opleggen van de sanctie bedoeld in artikel 58/9, § 2, van het Werkloosheidsbesluit niet louter afhankelijk van een eerdere negatieve evaluatie, maar van een eerdere vermindering overeenkomstig artikel 58/9, § 1, tweede lid, van het Werkloosheidsbesluit van het bedrag van de werkloosheidsuitkeringen gedurende minimum 4 weken en maximum 10 weken, waardoor het een voorwaarde toevoegt aan het eerstgenoemde artikel.

765 Door op de voornoemde gronden te oordelen dat de administratieve sanctie van 16 november 2017 onwettig is, miskent het arbeidshof dan ook artikel 58/9, § 2, van het Werkloosheidsbesluit.

Conclusie

770 De beslissingen van het arbeidshof dat de administratieve sancties van 11 september 2017 en van 16 november 2017 onwettig zijn, zijn niet naar recht verantwoord (schending van de artikelen 58, § 1, 58/1, eerste lid, 58/4, § 1, 58/5, eerste en derde lid, 58/6, derde lid, 58/7, § 1 en § 2, en 58/9, § 1, 1ste en 2de lid, en § 2, van het Werkloosheidsbesluit en 111/3, 111/4, 111/6, 111/7, 111/9, 111/10, 775 111/12, 111/13, 111/15, 111/16 en 111/22, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009.).

Tweede onderdeel

780

1. Op grond van artikel 58, § 1, van het Werkloosheidsbesluit moet, om uitkeringen te genieten, de volledig werkloze actief zoeken naar werk en als werkzoekende ingeschreven zijn en blijven. Het bewijs van die inschrijving moet worden geleverd door de werkloze. De volledig werkloze voldoet aan de verplichting om

785 actief naar werk te zoeken als hij kan aantonen dat hij, tijdens de volledige duur van zijn werkloosheid:

790

1° actief en positief deelneemt en meewerkt aan de acties op het vlak van begeleiding, opleiding, beroepservaring of inschakeling die hem worden voorgesteld door de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling, in het bijzonder in het kader van het individueel actieplan dat is overeengekomen met de tewerkstellingsconsulent van de voormelde gewestelijke dienst,

2° zelf actief naar werk zoekt door regelmatig zelf gevarieerde acties te ondernemen.

795

Op grond van artikel 58/9, § 1, eerste lid, van het Werkloosheidsbesluit wordt de volledig werkloze van wie de actieve beschikbaarheid negatief wordt geëvalueerd door de bevoegde gewestinstelling gesanctioneerd met een verwittiging indien het gaat om de eerste negatieve evaluatie. Wanneer hem reeds een formele schriftelijke verwittiging in het kader van de actieve beschikbaarheid werd betekend tijdens de begeleiding, zal de volledig werkloze wiens actieve beschikbaarheid negatief wordt geëvalueerd met toepassing van artikel 58/9, § 1, tweede lid, van het Werkloosheidsbesluit:

800

805

1° gedurende een periode van ten minste 4 weken en maximum 10 weken, de verminderde werkloosheidsuitkering genieten bedoeld in artikel 130bis, indien hij de hoedanigheid van werknemer met gezinslast heeft in de zin van artikel 110, § 1, of van alleenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 2;

2° gedurende een periode van ten minste 4 weken en maximum 10 weken uitgesloten worden van het recht op uitkeringen, indien hij de hoedanigheid heeft van samenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 3, of indien hij inschakelingsuitkeringen geniet.

Op grond van artikel 58/9, § 2, van het Werkloosheidsbesluit zal de volledig werkloze na een tweede negatieve evaluatie van zijn actieve beschikbaarheid:

1° gedurende een periode van 13 weken de verminderde werkloosheidsuitkering genieten bedoeld in artikel 130bis, indien hij de hoedanigheid van werknemer met gezinslast heeft in de zin van artikel 110, § 1, of van alleenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 2;

2° gedurende een periode van 13 weken uitgesloten worden van het recht op uitkeringen, indien hij de hoedanigheid heeft van samenwonende werknemer in de zin van artikel 110, § 3, of indien hij inschakelingsuitkeringen geniet.

Wanneer de bevoegde gewestinstelling met toepassing van artikel 58/9, § 1 of § 2, van het Werkloosheidsbesluit de werkloosheidsuitkeringen van een volledig werkloze vermindert of hem ervan uitsluit en de volledig werkloze die administratieve sanctie betwist, dan ontstaat tussen de bevoegde gewestinstelling en die werkloze een betwisting over het recht op uitkeringen gedurende het tijdvak van vermindering of uitsluiting.

Op grond van artikel 7, § 11, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, behoren geschillen over rechten, ontstaan uit de werkloosheidsregeling, tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank.

Krachtens artikel 580, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, neemt de arbeidsrechtbank kennis van geschillen betreffende de rechten en verplichtingen van werknemers, die voortvloeien uit de wetten en verordeningen inzake werkloosheid.

De rechter doet over die geschillen uitspraak door op de hem regelmatig voorgelegde feiten de rechtsregels toe te passen op grond waarvan hij de vordering zal
840 aannemen dan wel verwerpen. De arbeidsrechtbank oefent een toezicht met volle rechtsmacht uit. Alles wat tot de bevoegdheid van de bevoegde gewestinstelling behoort is, mits hij het recht van verdediging eerbiedigt en noch het voorwerp noch de grond van de vordering wijzigt, onderworpen aan het toezicht van de arbeidsrechtbank.

845

De rechter die kennisneemt van een geschil betreffende het recht op werkloosheidsuitkeringen, kan de werkloze in het recht op werkloosheidsuitkeringen herstellen op voorwaarde dat hij de verordenende bepalingen inzake werkloosheid naleeft. Het staat aan de arbeidsrechtbank, in geval van vernietiging van een administratieve sanctie, uitspraak te doen over het recht van de werkloze op uitkeringen door na te gaan of de werkloze voldoet aan de voorwaarden voor dat recht.
850

Wanneer de arbeidsrechter een administratieve sanctie bestaande in een vermindering van het recht op werkloosheidsuitkeringen gedurende een periode van 9 weken vernietigt op de grond dat de toepassing die werd gemaakt van artikel 58/9, § 1, tweede lid, van het Werkloosheidsbesluit onwettig is wegens het ontbreken van een eerdere formele schriftelijke verwittiging, maar zonder te oordelen of vast te stellen dat ten onrechte tot een eerste negatieve evaluatie werd beslist, dan kan de arbeidsrechter zich niet beperken tot de vernietiging
860 maar moet hij uitspraak doen conform artikel 58/9, § 1, van het Werkloosheidsbesluit en de volledige werkloze sanctioneren met een verwittiging.

2. Het arbeidshof oordeelt dat aangezien de nietigverklaring van de bestreden
865 beslissingen van 11 september 2017 en 16 november 2017 het gevolg is van het feit dat de controledienst van de eiser bij het opleggen van de administratieve

sanctie een verkeerde toepassing heeft gemaakt van de toepasselijke wetsbepalingen, noch de arbeidsrechtbank, noch het arbeidshof zich in de plaats kan stellen van de controledienst van de eiser en de verweerder derhalve niet kunnen
870 sanctioneren wegens het niet-behoorlijk meewerken aan haar trajectbegeleiding op basis van de juiste wettelijke bepalingen (p. 21, tweede alinea, van het bestreden arrest). Het arbeidshof beslist dat op de gronden dat:

- de arbeidsgerechten een beslissing van de controledienst van de eiser met volledige rechtsmacht kunnen beoordelen; dat dit betekent dat de arbeidsgerechten zich kunnen uitspreken niet alleen over de wettigheid van de opgelegde
875 sanctie maar ook over de omvang van de sanctie; dat wanneer de wetgever aan de administratie de bevoegdheid geeft om de omvang van de administratieve sanctie te moduleren (door het geven van een geheel of gedeeltelijk uitstel) of de sanctie te beperken tot een waarschuwing de rechter hier een volledige controlebevoegdheid op uitoefent,
880

- deze controlebevoegdheid met volledige rechtsmacht evenwel niet impliceert dat wanneer het arbeidsgerecht de door de controledienst van de eiser opgelegde sanctie nietig verklaart, dit arbeidsgerecht zich in de plaats van de eiser kan stellen en een nieuwe administratieve sanctie kan opleggen; dat de volledige controlebevoegdheid van de rechter zich beperkt tot de controle op de
885 wettigheid en de hoogte van de sanctie,

- wanneer een arbeidsgerecht een administratieve sanctie nietig verklaart omdat de administratie een sanctie oplegde op een verkeerde wettelijke basis en dus een verkeerde toepassing maakte van de wet, het dit arbeidsgerecht niet toekomt om verder te gaan dan het verzoek tot nietigverklaring dat bij hem
890 hangig werd gemaakt, en om een administratieve sanctie op te leggen op een andere basis dan deze van de bestreden beslissing,

- wanneer de rechter een beslissing van de controledienst van de eiser waarbij de betwiste administratieve sanctie aan de werkloze wordt opgelegd, tenietdoet omdat de controledienst bij het opleggen van de sanctie zich baseerde op
895 de verkeerde wetsbepalingen, deze rechter zijn rechtsmacht volledig uitput, en

hij niet in de plaats van de controledienst aan de werkloze een nieuwe sanctie kan opleggen ter vervanging van de sanctie die hij tenietdoet,

900 - de arbeidsrechtbank terecht zowel de beslissing van 11 september 2017 als de beslissing van 16 november 2017 vernietigde omdat de controledienst van de eiser bij beide beslissingen een verkeerde toepassing maakte van het Werkloosheidsbesluit:

905 - bij de beslissing van 11 september 2017 maakte de controledienst verkeerdelijk toepassing van artikel 58/9, § 1, 2de lid, van het Werkloosheidsbesluit en had de controledienst van de eiser hoogstens toepassing kunnen maken van artikel 58/9, § 1, 1ste lid, van het Werkloosheidsbesluit;

910 - bij de beslissing van 16 november 2017 maakte de controledienst verkeerdelijk toepassing van artikel 58/9, § 2, van het Werkloosheidsbesluit en had de controledienst van de eiser hoogstens toepassing kunnen maken van artikel 58/9, § 1, 2de lid, van het Werkloosheidsbesluit.

915 3. Het arbeidshof miskent de artikelen 580, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, 7, § 11, van de besluitwet van 28 december 1944 en 58, § 1, en 58/9 van het Werkloosheidsbesluit door te oordelen dat het, na nietigverkaring van de bestreden beslissing van 11 september 2017 wegens een verkeerde toepassing van de wet, zich niet in de plaats kan stellen van de eiser en desgevallend geen nieuwe sanctie in de plaats kan stellen van die welke hij tenietdoet, aangezien het arbeidshof
920 zodoende nalaat te onderzoeken of de werkloze met naleving van de verordende bepalingen inzake werkloosheid recht heeft op werkloosheidsuitkeringen.

Het arbeidshof miskent bovendien artikel 19 van het Gerechtelijk Wetboek waar het oordeelt dat wanneer de rechter een beslissing van de controledienst van de

925 eiser waarbij een administratieve sanctie aan een werkloze wordt opgelegd te-
nietdoet omdat de controledienst bij het opleggen van de sanctie zich baseerde
op de verkeerde wetsbepaling, de rechter zijn rechtsmacht volledig uitput.

Door op de voornoemde gronden de door de eiser in ondergeschikte orde ge-
930 stelde vordering, waarbij de eiser het arbeidshof verzocht, indien het zou oorde-
len dat er vóór 11 september 2017 nog geen formele verwittiging werd gegeven
aan de verweerster, de beslissing van 11 september 2017 om te vormen tot een
formele verwittiging in de zin van artikel 58/9, § 1, 1ste lid, van het Werkloos-
heidsbesluit en te oordelen dat die omvorming geen invloed heeft op de sanctie-
935 maat van de tweede beslissing van 16 november 2017, als ongegrond af te wij-
zen, verantwoordt het arbeidshof zijn beslissing niet naar recht (schending van
de artikelen 19 en 580, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, 7, § 11, van de besluit-
wet van 28 december 1944 en 58, § 1, en 58/9 van het Werkloosheidsbesluit).

940 *Conclusie*

De beslissing van het arbeidshof dat het hoger beroep van de eiser ongegrond is,
is niet naar recht verantwoord (schending van de artikelen 19 en 580, 2°, van het
Gerechtelijk Wetboek, 7, § 11, van de besluitwet van 28 december 1944 en 58, §
1, en 58/9 van het Werkloosheidsbesluit).

945

950

955

OM DEZE REDENEN

Concludeert de eiser dat het uw Hof behage

- de bestreden beslissing te vernietigen,
- 960 - de zaak en de partijen te verwijzen naar een ander arbeidshof,
- uitspraak te doen over de kosten als naar recht.

Gent, 8 juni 2020

965

Voor de eiser,

970 Willy van Eeckhoutte,
advocaat bij het Hof van Cassatie.

NIET VERBETERDE KOPIE